Aº. 1843. No. 79.

MAANDAG, 2 OCTOBER.



SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 29 September 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: SAMUEL JUDA LEVIE KANTEMAN en ESTHER LOBO.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

Plaatselijke en Landelijke Policie.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* brengt ter kennis van de Ingezetenen, dat, overeenkomstig de bepalingen der Publicatie van 19 en 25 November 1828 (Gouvernements-Blad van dat jaar No. 17), op Maandag den 23sten October e. k. en volgende dagen, eene *ALGEMEENE SCHOUWING* over de STRATEN, GEBOUWEN, GRACHTEN, WATERLOZINGEN, KEUKENS en STOOKPLAATSEN zal gehouden worden; wordende, op grond van art. 2 en 9 der gezegde Publicatie, de Eigenaren van Huizen ter dezer stede meer bepaaldelijk herinnerd aan hunne verpligting:

1o. *Om de Straat langs ieder Huis, ter breedte van vijftien voeten met Schulpen te doen beleggen;* — en

2o. *Om de Trenzen of Trekkers voor de Huizen, langs den openbaren weg, ter breedte van twee en een halven voet te doen ophalen en bedelven en de daarover liggende Bruggen of Overloopen in behoorlijken staat te brengen.*

Paramaribo, den 30 September 1843.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Aan de Policie zijnde kennelijk gemaakt, dat, ter hoogte van de *Houtmarkt*, tegen den kant of helling der rivier EENIGE STUKKEN VIERKANT HOUT en ROLDERS zijn liggende, waardoor aan de Plantaadje-vaartuigen, welke gezegde hoogte moeten aandoen, reeds schade is en verder kan worden toegebragt, zoo worden diegenen, welke op de bedoelde stukken VIERKANT HOUT en ROLDERS eenig regt van eigendom kunnen doen gelden, hierbij in de gelegenheid gesteld, om zich als zoodanig binnen den tijd van *drie* weken, ten burele van den Procureur Generaal te doen kennen; zullende na dien tijd, dezelve Houtwaren worden beschouwd zonder bekenden Eigenaar te zijn en daarmede in diervoege worden gehandeld, als zal bevonden worden te behooren.

Paramaribo, den 30 September 1843.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Krachtens daartoe verleende autorisatie, wordt ter kennis van het algemeen gebragt, dat als *RUM- en DRAMVERKOOPERS*, bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 23 September ll., sub No. 1182, zijn geadmitteerd:

1o. J. J. H. JOHANZOON, in het Huis in de *Weidestraat*, bekend in Wijk D., sub No. 83. — En

2o. E. S. SAMSON, in het Huis in de *Saramaccastraat*, bekend in Wijk E. No. 2.

Paramaribo, den 30 September 1843.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

ADVERTENTIEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen geheven worden, der gedurende het *Vierde Kwartaal* dezes Jaars, dezer Kolonie uit te voeren volgende PRODUCTEN, zijn bepaald, als volgt:

Van de *SUIKER* op (6) *Zes* Centen
» » *HEELE KOFFIJ* op (25) *Vijf en Twintig* Centen.
» » *GEBROKEN KOFFIJ* op (15) *Vijftien* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (20) *Twintig* Centen.
» » *VUILE KATOEN* op (10) *Tien* Centen.
» » *KAKAO* op (14) *Veertien* Centen, per pond Amsterdamsch gewigt. — En
» » *RUM* op (50) *Vijftig* Centen, per gallon.

Paramaribo, den 28 September 1843.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De *Raad van Administratie der Schutterij*, als daartoe geautoriseerd door Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zal aan de minst inschrijvende besteden:

Het voltooijen van een' REGENBAK op het Erf aan den *Ouden Oranje Tuin*, afgestaan ten dienste van de *Schutterij*,

en zulks op de conditien en voorwaarden, die voor de gegadigden ten huize van den Kapitein Kwartiermeester ter lezing liggen, en alwaar de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Donderdag den *vijfden* October aanstaanden, des voormiddags tot *elf* uren.

Paramaribo, den 28 September 1843.

F. C. COBLIJN,
Kapitein, President,

Ter Ordonnantie van denzelven,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Te huur:

Een *NEGER* en eene *NEGERIN*, gedurende eenige jaren op Plantagie gewerkt hebbende. — Adres bij
(25849) H. A. BUHK qq.

Publieke Veilingen.

Departement der Onbeh. Boedels en Weezen.

Door den Vendumeester S. J. C. FLU, *Vrijdag, 29 September* 18.3.

De verlatene Plantaadje *Moniton*, gelegen aan de rivier beneden Saramacca, met de daaraan behoorende twee Slaven, aankomende de Boedels *Simon* en *Isac Abendanon*. — *f* 830. — *G. J. Halfhide.*

Een derde aandeel in het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de Watermolenstraat, La. A. No. 128; behoorende tot den Boedel *Jean Pierre Olivier*. — *f* 200. — *G. N. von Knobbelsdorff.*

Het Huis en Erf, aan de Hoogestraat, La. E. No. 350; aankomende den Boedel *F. N. Reijziger*. — *f* 445. — *M. J. Quiros.*

Het Erf en daaropstaande Gebouw, aan de Keizerstraat, La. D. No. 16a.; aankomende den Boedel *Samuel Louis Smith*. — *f* 355. — *Josephine Adriana Gaittierre.*

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten September, de Nd. Am. Brik Mexican, Kapt. R. Rogers, hebbende 32 dagen reis.

Den 29sten, de Nd. Am. Brik Ventrosa, Kapt. J. Foster, hebbende 37 dagen reis. Beide van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 26sten dezer, het Schip Koophandel, Kapt. F. Popken, naar Rotterdam, lading: 352 vaten Suiker en 8 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer, naar Amsterdam, lading: 298 vaten Suiker, 6 balen heele en 10 dito gebr. Koffij, 40 balen schoone Katoen, 39 balen Cacao, 4 vaten Arrowroet, 1 vat Huiden, Fokshoofd Lemmetjeswater en 65 puncheons Rum.

Idem, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. W. Grover, naar Boston, lading: 325 vaten Malassie.

Mengelingen.

Vier duizend Daalders uit de Loterij.

Slechts bij onverwacht geluk of ongeluk vertoont de mensch zich in zijne ware gedaante; dit zijn de proefsteenen van zijn karakter. Ten minste dit betuigen de wijsgeeren; maar dikwijls vervult ook eene langdurige gewoonte de gewoonte de plaats der schranderste wijsheid.

Hendrik Grof was over twintig jaren in eene kleine landstad de bediende van den Baron v. F., en zijn heer had nimmer oorzaak gehad, om hem wegens eenige zaak van belang te berispen. Toevallig trok hij vier duizend daalders op een kwart lot uit de loterij.

Nauwelijks had hij dit geld ontvangen, of hij liet zich op den post tot eene reis naar W...., de residentieplaats van den vorst van .... inschrijven. Den daarop volgende dag ging hij naar zijnen heer.

»Mijnheer!" »zeide hij, wij moeten van elkander scheiden."

»Hoe zoo, Hendrik! en waarom?"

»Mijnheer! ik wil naar W...."

»En wat wilt gij daar doen?"

»Ik moet het u maar zeggen, ik heb vier duizend daalders uit de loterij getrokken, en gij zult mij dus ook nu niet kwalijk nemen, dat ik u niet verder dien".

»Veel geluk met uw gewin; maar wat zult gij met uwen rijkdom aanvangen!"

»Dat zal wel gaan, als ik slechts in W.... ben."

»Zijt toch vooral met uw geld voorzigtig. Reis in Gods naam; ik wensch u veel geluk. Gij zijt nu een geborgen man; maar gedraag u ook verstandig."

Hendrik vertrok en kwam gelukkig ter plaatse zijner bestemming aan. Hij huurde eenige fraaije gemeubeleerde kamers in eene herberg; liet zich door eenen kleedermaker naar den nieuwsten smaak kleeden, schafte zich rijtuig, eenen koetsier, eenen kamerdienaar, twee bedienden en eenen jokei aan; kocht kostbare ringen, gouden horologien en eene menigte snuifdoosjes, bezocht den schouwburg, de concerten en andere openbare vermakelijkheden, en was bij alle kostbare maaltijden. Hij maakte kennis met eenige aardige tooneelspeelsters en danseresse, gaf kleine maar dure soupés en werd spoedig een verklaarde boezemvriend van alle jonge heeren van de *bon ton*, die zich gaarne op kosten van anderen vermaken.

Het duurde niet lang of zulks trok de opmerkzaamheid der elegante wereld tot zich; overal vraagde men: wie zou toch die rijke vreemdeling zijn? — en inderdaad was hij ook allen, in den strengsten zin van het woord, geheel vreemd: want niemand had hem te voren gezien, noch iets van hem gehoord.

Hendrik betaalde zeer regelmatig: want hij teerde van zijn kapitaal; hij verloor veel, en met veel gelatenheid, in het spel, en was tot elk duur vermaakpartijtje gereed, zoodra hetzelve werd voorgeslagen. Geen wonder, dat men hem gaarne overal zag.

Zoo verliep er bijna een vol jaar. Hendrik rekende nu en dan ook wel eens in stilte na, en begon eindelijk niet zeer tot zijne vertroosting te bespeuren, dat zijn rijkdom zeer begon te verminderen. Maar hij nam een waarlijk heldhaftig besluit: hij ging weder op den post en liet zich tot de terugreize naar zijn vaderland inschrijven; en toen hij in zijne woning terugkwam, bestelde hij bij zijnen waard op den volgenden dag een diné voor zes personen, dewijl er eenige goede vrienden bij hem ter tafel zouden komen. Nu legde hij zich te bed en sliep zeer gerust.

Den volgenden morgen trad zijn kamerdienaar bij hem de kamer binnen.

»Zult gij heden tehuis eten?"

»Ja!"

»Hoeveel couverts beveelt gij?"

»Zes!"

»Hoe laat moet er opgebragt worden?"

»Precies te twee ure."

Eene uitzondering op den regel, daar men anders gewoonlijk veel later aan tafel ging.

Hendrik hield zich den ganschen voormiddag bezig, om zijne rekening te betalen, en met zijnen waard en zijne gezamenlijke dienstboden af te rekenen. Toen hij daarmede gereed was, pakte hij zijnen mantelzak zelfs in, en legde zijne reiskleederen in orde.

Het was nu bijna twee ure; de kamerdienaar verscheen op nieuw, en vraagde of de gasten nu spoedig komen zouden, dewijl de kok zich daarnaar rigten moest?

»Laat maar opbrengen!" zeide Hendrik: »al mijne gasten zijn reeds hier."

Het geschiedde.

Hendrik trad in de eetzaal, zettede zich aan tafel, nam zijn servet en zeide tot den kamerdienaar en de beide lakkeijen: »Neemt plaats, en laat ook den koetsier en den jokei boven komen."

De bedienden keken elkander verbaasd aan, en konden dit zonderling gedrag niet begrijpen.

»Neemt plaats, mijne heeren! als het u belieft," vaart Hendrik voort: »ik scherts niet. Wij zullen zamen eten. Maakt geene complimenten!"

Zij gehoorzaamden eindelijk, maar niet zonder groote verlegenheid. Zij durfde het naauwelijks wagen, digt aan de tafel te schuiven, en aten met zulk eenen angst als of de spijzen vergiftigd waren.

Gedurende het eten heerschte er een diepe stilzwijgen. Niemand der vijf gasten kon van zijne verbaasdheid bekomen, tot dat eindelijk het nageregt werd opgedragen. De champagnewijn bragt leven in het gezelschap en in de plaats van verlegenheid trad vrolijke zelfvergetenheid.

Nu nam Hendrik Grol het woord. »Lieve vrienden," zeide hij »ik ben niets meer, en niets minder dan gij, ik ben ook maar een bediende. In het vorige jaar won ik vier duizend daalders in de loterij. Ik wilde ook eens leven als een voornaam heer, en de vermaken eener groote stad leeren kennen. Mijn geld is verteerd; morgen vroeg reis ik weder naar mijn vaderland terug, en, indien het mogelijk is, neem ik weder bij mijnen ouden en braven heer dienst. Komt laat ons klinken op onze gezondheid. Ik vertrouw, dat wij, als goede vrienden van elkander scheiden."

Toen Hendrik weder ter behoorlijke plaatse was, ging hij terstond naar den ouden baron van F......, en bood zijnen dienst weder bij hem aan.

»Waar komt gij van daan, en wat is er van uwe vier duizend daalders geworden? Ik raadde u aan, om dezelve goed te besteden; zijn zij naar de maan."

»Neen, mijnheer! ik heb ze zeer goed besteed en er geen penning meer van overgehouden."

»Hoe hebt gij ze dan verteerd?"

»Juist. Ik was reeds lang nieuwsgierig, om eens regt te vernemen, hoedanig het met iemand gelegen is, die veel geld te verteeren heeft. Ik heb mijne nieuwsgierigheid voldaan."

»Zeer wel; en hoe heeft u dit leven bevallen?"

»Wis en waarachtig, mijnheer! het is niets bijzonders. Ik had er veel meer goeds van gedacht. Ik keer gaarne tot mijnen ouden stand terug."

»Bravo, eerlijke Hendrik! ik hoop dat gij nu nog tevredener zult leven dan te voren. De ondervinding, welke gij gehad hebt, heeft u van een groot kwaad genezen, namelijk: *van den nijd.*"

Het glas met Water.

Na zeventig gelukkige slagleveringen tegen de Arabiers, had Hormuzan, de dappere verdediger van Perzie, het ongeluk in de handen dezer trotsche veroveraars te vallen, en werd hij voor de Kalif Omar gebragt, die hem veroordeelde, om het hoofd te verliezen.

Hormuzan, die in de gevaren des slagsvelds zoo dikwerf reeds als een man den dood in de oogen had gezien, beefde voor den dood op het moordschavot. Hij verzocht om een *glas water*, en men bragt het hem; maar zijne ontsteltenis was zoo groot, dat hij het drinken vergat.

»Drinkt, zeide Omar tot hem: »het is u nog eenmaal geoorloofd, om de gaven des Scheppers te genieten en eer gij gedronken hebt, zult gij niet sterven!"

Daar nu de veroordeelde van dit verlof geen gebruik maakte, werd Omar ongeduldig, en beval, om het doodvonnis dadelijk te volbrengen.

»Bedriegelijk vorst!" riep Hormuzan uit, hebt gij mij niet zoo even beloofd, dat ik niet eer zou sterven, dan voor ik gedronken had? Nog dronk ik niet!

Wel gesproken hernam de Kalif: »Een goed woord is eene goede daad waardig. *Drinkt en leef; ik schenk u vergiffenis!*"

ADVERSARIA.

De Engelschen zijn, zoo als bekend is, liefhebbers van de vossen- en hazenjagt. De heer Wingard, woonachtig te Glocestershire, ging eens ter plegtige begrafenis zijner vrouw onder eenen grooten trein, in eene zwarte kleeding, en in de diepste smart gedompeld. Plotseling sprong er een haas uit een nabijgelegen boschje te voorschijn: aanstonds vergat de heer Wingard zijne treurige omstandigheden en metee de gansche plegtigheid, wierp zijnen mantel af; riep twee windhonden die hem altijd vergezelden, en vervolgde nu den haas. Toen hij het dier gevangen en gedood had, begaf hij zich weder onder de lijkstaatsie, welke gedurende zijne afwezigheid stil gestaan had, en zeide al zuchtende: »Mijne Heeren! laat ons onzen weg vervolgen, om het dierbare overschot mijner geliefde vrouw ter aarde te bestellen."

Eene Russische dame was op een diner bij den heer de Talleyrand, toenmaals minister van buitenlandsche zaken, genoodigd, en werd door een toeval een geheel uur opgehouden. De hongerige gasten bromden, en keken bestendig op hunne horologien. Toen eindelijk de dame verscheen, zeide een van het gezelschap tot zijnen buurman, in de Grieksche taal: »Wanneer eene vrouw noch jong noch schoon is, behoorde zij nimmer op zich te laten wachten." De dame keerde zich schielijk om, en antwoordde den spotter in dezelfde taal: »Wanneer eene vrouw het ongeluk heeft om onder Barbaren te eten, komt zij altoos nog te vroeg."

Gedurende de onrusten, onder de regering van Karel den Eersten van Engeland, kwam een boerenmeisje te Londen, om eene dienst te zoeken; zij kon er langen tijd geene vinden, en begaf zich eindelijk naar eene brouwerij, waar men haar onder de zoogenaamde *tub-women* (vrouwen, die het bier in tobbes wegdragen) opnam. De eigenaar der brouwerij bemerkte weldra de schoonheid van het meisje, onttrok haar aan dit werk, en huwde haar later. Nog zeer jong stierf hij, en liet haar een groot vermogen na. Daar zij de brouwerij wilde verkoopen, zoo riep men haar, zich bij den Heer Hyde, als een' zeer bekwamen advocaat, te vervoegen, om de nalatenschap van haren man in orde te brengen. Zij deed zulks, de man der wet huwde de weduwe van den brouwer, en werd later tot graaf van Clarendon verheven. De dochter uit dit huwelijk werd de gemalin van Jacobus den Tweeden en moeder van Maria en Anna, de koninginnen van Engeland.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Nathalie, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Lodewijk Anthonie, Kapitein R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch gekoperd Kofschip Koning Willem, Kapitein L. H. Singer. — Adres bij J. L. Gellee.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip Henriette, Kapitein J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

De Snelzeilende gekoperde Schoener van Speijk, Kapt. D. Visser. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 5 dezer.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Anna Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 3 October e. k.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip de Onderneming, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellee.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.